

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **T. B.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 5. 9. 2006, č. j. 47 Az 37/2006 – 19,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 7. 2006, č. j. OAM-588/LE-BE03-BE01-2006, byla podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) zamítnuta jako zjevně nedůvodná žádost žalobkyně o udělení azylu s odůvodněním, že bylo nepochybně prokázáno, že žadatelka podala žádost o udělení azylu s cílem vyhnout se hrozícímu správnímu vyhoštění z území České republiky, ačkoli měla možnost o azyl požádat dříve.

Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 5. 9. 2006, č. j. 47 Az 37/2006 – 19, zamítl žalobu žalobkyně proti výše uvedenému rozhodnutí žalované a rozhodl dále tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost s odkazem na ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) – d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a to bez jakékoliv konkretizace kasačních důvodů. Navrhovala, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Současně požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů.

Krajský soud v Praze usnesením ze dne 3. 4. 2007, č. j. 47 Az 37/2006 – 44, návrh stěžovatelky na ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti zamítl a současně stěžovatelku vyzval, aby do 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení založila do soudního

spisu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. V odůvodnění svého rozhodnutí vysvětlil, že předpokladem pro možnost ustanovení zástupce účastníku řízení je zjištění jeho celkových majetkových poměrů; za tím účelem byl stěžovatelce zaslán k vyplnění tiskopis „Potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech“, a to na adresu uvedenou v kasační stížnosti, tj. U S. 11, P. 9. Na této adrese nebyla stěžovatelka zastížena, písemnost byla proto dne 25. 1. 2007 uložena na poště. Stěžovatelka si písemnost nevyzvedla a tato byla dne 13. 2. 2007 vrácena soudu. Ve smyslu ustanovení § 46 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s. se tudíž písemnost považuje za doručenou v pondělí dne 5. 2. 2007. Protože stěžovatelka neosvědčila své majetkové poměry, nemohlo být jejímu návrhu na ustanovení zástupce soudem ve smyslu ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s. vyhověno. Stěžovatelka byla současně vyzvána s ohledem na platnou právní úpravu (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), aby do 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení předložila soudu plnou moc udělenou advokátovi k řízení o kasační stížnosti.

Předmětné usnesení o zamítnutí návrhu stěžovatelky na ustanovení advokáta (včetně výzvy k udělení a založení plné moci advokátovi) bylo stěžovatelce uložena na poště Praha 9 dne 6. 4. 2007. Poté, kdy stěžovatelka nebyla zastížena poštovní doručovatelkou v místě svého pobytu (P. 9, U S. 1472/11, u manželů K.), byla jí zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedla, což však v odběrní lhůtě neučinila a zásilka se vrátila krajskému soudu s uvedením důvodu: nevyzvednuta (s datem 24. 4. 2007).

Krajský soud poté předložil věc k rozhodnutí o kasační stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu s poznámkou, že stěžovatelka není zastoupena advokátem a jsou tudíž splněny důvody k odmítnutí kasační stížnosti. Vyjádření žalovaného nebylo proto za daného stavu věci vyžadováno.

Jelikož usnesení krajského soudu ze dne 3. 4. 2007, č. j. 47 Az 37/2006 – 44, neobsahovalo poučení o zákonných následcích nevyhovění výzvě ke zvolení si advokáta a předložení plné moci tomuto advokátu udělené pro řízení o kasační stížnosti, vyzval Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 24. 9. 2007, č. j. 4 Azs 88/2007 – 51, znovu stěžovatelku (po předchozím opakovaném poučení o povinném zastoupení advokátem pro řízení o kasační stížnosti ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s.), aby si pro řízení o kasační stížnosti advokáta zvolila a plnou moc tomuto advokátu udělenou zaslala přímo Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě dvou týdnů od doručení této výzvy, a to k výše uvedené spisové značce, tj. 4 Azs 88/2007. Současně ji poučil, že nebude-li v této lhůtě výzvě soudu vyhověno, nebude možno pro tento nedostatek v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s., za použití ustanovení § 120 téhož právního předpisu.

Uvedená výzva byla stěžovatelce uložena na poště Praha 9 dne 27. 9. 2007 poté, kdy stěžovatelka opět nebyla zastížena poštovní doručovatelkou v místě svého pobytu. Stěžovatelce byla zanechána dne 27. 9. 2007 výzva, aby si zásilku na poště vyzvedla, což však v odběrní lhůtě neučinila a zásilka se tudíž vrátila Nejvyššímu správnímu soudu zpět s uvedením důvodu: nevyzvednuto. Záznam je opatřen datem 15. 10. 2007.

Podle § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení.

Podle § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese uvedené v odstavci 1

a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží.

Podle § 46 odst. 1 o. s. ř. písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Jestliže o to fyzická osoba požádá, soud předá písemnost k doručení na adresu jiného místa v České republice, kterou mu sdělila; to neplatí, nemůže-li jí být písemnost v označeném místě doručena způsobem předepsaným tímto zákonem.

Podle § 50c odst. 4 o. s. ř. nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

Podle § 40 odst. 3 s. ř. s., případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

S ohledem na výše uvedené byla předmětná výzva Nejvyššího správního soudu doručena stěžovatelce v pondělí dne 1. 10. 2007, tedy nejbližší následující pracovní den po skončení zákonem stanovené třídní lhůty k vyzvednutí zásilky uložené na poště dne 27. 9. 2007. V soudem stanovené lhůtě, která skončila v pondělí dne 15. 10. 2005, k předložení plné moci advokátu k zastupování v řízení o kasační stížnosti však stěžovatelka výzvě nevyhověla. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že nesplnila povinnost předepsanou ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatelka vysokoškolské právnické vzdělání nemá, na výzvu soudu však nepředložila plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení, přestože byla řádně poučena o možnosti odmítnutí kasační stížnosti.

Nedostatek zastoupení stěžovatelky advokátem brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelky podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítl.

Za této procesní situace již Nejvyšší správní soud nezkoumal další náležitosti kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. října 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu

